

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j.: KUOK 13965/2020

Olomouc 14. 2. 2020

Sp. zn.: KÚOK/3289/2020/OŽPZ/7108

Vyřizuje: Mgr. Michalová Lucie

Tel.: 585 508 395

E-mail: l.michalova@olkraj.cz

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů: 5

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚOK“), jako orgánu kraje v přenesené působnosti podle ustanovení § 29 odst. 1 a § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušného vodoprávního úřadu podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), § 104 odst. 2 písm. d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), a jako speciálního stavebního úřadu podle § 15 odst. 1 vodního zákona a § 15 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) ve věci **odvolání Města Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice, IČO 00299651 zastoupeného JUDr. Petrem Ritterem, advokátem, Riegrova 376/12, 779 00 Olomouc, IČO 66202957 ze dne 20. 12. 2019** (dále jen „odvolatel“) proti usnesení Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc (dále jen „MmOl“ nebo „vodoprávní úřad“) pod č. j. SMOL/309061/2019/OZP/VH/Gib, sp. zn. S-SMOL/294369/2019/OZP ze dne 6. 12. 2019, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastaveno správní řízení ve věci určení právního vztahu dle § 142 správního řádu týkající se platnosti stavebního povolení na stavbu „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ v k. ú. Velká Bystřice ze dne 30. 8. 2013 pod č. j. SMOL/ŽP/55/540/2013/Gi.

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu, jako odvolací orgán nejbližší vyššího stupně nadřízený správnímu orgánu, který napadené usnesení vydal, v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal napadené usnesení a řízení, které vydání usnesení předcházelo, a rozhodl podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu takto:

usnesení Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí
ze dne 6. 12. 2019 pod č. j. SMOL/309061/2019/OZP/VH/Gib,
sp. zn. S-SMOL/294369/2019/OZP

**se ruší
a
věc se vrací k novému projednání.**

Účastník řízení (podle § 27 odst. 1 správního řádu):

- Město Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice, IČO 00299651 zastoupené JUDr. Petrem Ritterem, advokátem, Riegrova 376/12, 779 00 Olomouc, IČO 66202957.

O d ů v o d n ě n í:

MmOI jako příslušný vodoprávní úřad výše uvedeným usnesením zastavil správní řízení zahájené na žádost odvolatele ve věci určení právního vztahu dle § 142 správního řízení, konkrétně zda stavební povolení ke stavbě „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ ze dne 30. 8. 2013 pod č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi, které nabylo právní moci dne 5. 10. 2013, je platné, resp. zda stavba byla zahájena do 2 let od nabytí právní moci stavebního povolení. Výše uvedené usnesení MmOI napadl odvolatel dne 20. 12. 2019 odvoláním.

KÚOK se v první řadě zabýval otázkou, zda nejde o odvolání opožděné či nepřijatelné.

Usnesení bylo prostřednictvím datové schránky zplnomocněnému zástupci odvolatele doručeno dne 6. 12. 2019. Dne 20. 12. 2019 bylo vodoprávnímu úřadu doručeno odvolání. V souladu s § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení usnesení, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolací orgán zjistil, že odvolání bylo podáno v zákonem stanovené lhůtě, jedná se o odvolání včasné.

Při posuzování přípustnosti odvolání KÚOK vycházel z ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu, ze kterého vyplývá, že podat odvolání proti usnesení může účastník, pokud zákon nestanoví jinak. Odvolatel v daném správním řízení vystupoval jako účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, tudíž se jedná o odvolání přípustné.

Odvolatel uvádí následující důvody pro podání odvolání:

Správní orgán I. stupně odůvodnil své rozhodnutí tím, že žádost (o určení právního vztahu) považuje za zjevně nepřijatelnou, neboť určení brání překážka věci rozhodnuté. K tomu poukázal na to, že dne 5. 9. 2018 vydal na žádost Magistrátu města Přerova sdělení pod č. j. SMOI/212509/2018/OZP/VH/Gib, kterým osvědčil, že stavební povolení na stavbu nabylo právní moci dne 5. 10. 2013 (tedy je platné) a že tato stavba byla zahájena dne 25. 8. 2015. Dále poukázal na to, že k žádosti Krajského úřadu Olomouckého kraje v rámci odvolacího řízení o existenci či neexistenci účelové komunikace mimo jiné na pozemcích, které mají být stavenišťem stavby rybníka, své sdělení potvrdil dne 9. 9. 2019 pod č. j. SMOL/236864/2019/OZP/VH/Gib.

Odvolatel nesouhlasí s argumentací správního orgánu I. stupně, má za to, že není v souladu se zákonem. Žadatel se domáhal vydání deklaratorního rozhodnutí dle ustanovení § 142 správního řádu, že stavba „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ nebyla zahájena do 2 let od nabytí právní moci stavebního povolení a že toto stavební povolení pozbylo platnosti dle ust. § 115 odst. 4 stavebního zákona. Za takové

rozhodnutí nelze dle názoru odvolatele považovat sdělení správního orgánu ze dne 5. 9. 2018, ani jeho stvrzení ze dne 9. 9. 2019. Ani v jedné z těchto listin není odkaz na ust. § 142 správního řádu. Ani žadatelé, v prvním případě Magistrát města Přerova a ve druhém Krajský úřad Olomouckého kraje, nemínili své dotazy jako žádost o deklaratorní určení dle ust. § 142 správního řádu. Navíc správní orgán toto sdělení ani jako deklaratorní určení dle ust. § 142 správního řádu nemínil, jak to z jeho textu vyplývá.

Dále odvolatel uvádí, že řízení o určení právního vztahu dle ust. § 142 správního řádu nemůže být zahájeno na základě žádosti jiného správního orgánu o informace ze správního spisu. Dotazující se správní orgán není oprávněným, způsobilým subjektem, který ve smyslu ust. 142 odst. 1 správního řádu prokázal, že je nezbytné pro uplatnění jeho práv určit, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

Město Velká Bystřice jako žadatel podal návrh na zahájení deklaratorního řízení o určení dle ust. § 142 odst. 1 správního řádu, tedy jako řízení sporného. Mezi účastníky řízení vedeného Magistrátem města Přerova o určení existence či neexistence účelové komunikace údolím Vrtova se o otázce platnosti stavebního povolení a zahájení stavby rybníka vede spor a jde o otázku, která je rozhodná pro dané řízení, nelze tedy tento návrh neprojednat s tím, že již dříve správní orgán sdělil jinému správnímu orgánu informace ze spisu o stavbě rybníka.

Odvolatel navrhuje napadené usnesení MmOI jako nezákonné zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.

Na základě odvolání KÚOK přezkoumal ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu napadené usnesení a řízení, které vydání usnesení předcházelo, s právními předpisy. Přezkoumal také správnost napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v odvolání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného usnesení s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

KÚOK po přezkoumání spisu, průběhu řízení, napadeného usnesení a podaného odvolání zjistil následující:

MmOI obdržel dne 8. 11. 2019 návrh odvolatele podle § 142 správního řádu ve věci určení, zda stavba „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ byla zahájena do 2 let od nabytí právní moci stavebního povolení ze dne 30. 8. 2013 č. j. SMOL/ŽP/55/540/2013/Gi a stavební povolení tak ve smyslu § 115 odst. 4 stavebního zákona nepozbylo platnosti.

V odůvodnění žádosti je uvedeno, že Město Velká Bystřice je účastníkem řízení vedeného Magistrátem města Přerova, Odborem stavebního úřadu a životního prostředí (dále jen „MmPř“) ve věci určení, zda na pozemcích v k. ú. Velká Bystřice v údolí Vrtova existuje či neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace. Usnesením MmPř ze dne 17. 5. 2019 bylo řízení zastaveno s odůvodněním, že část účelové komunikace, která je předmětem správního řízení, zanikla, protože pozemky, na kterých je komunikace umístěna, jsou pozemky stavební, jsou tedy stavenišťem dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Podle MmPř byla stavebním povolením

MmOI ze dne 30. 8. 2013 pod č. j. SMOL/ŽP/55/540/2013/Gi na těchto pozemcích povolena stavba „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“, která byla dne 25. 8. 2015 zahájena.

Kromě uvedeného řízení je u MmPř vedeno k návrhu Města Velká Bystřice i řízení o odstranění překážky na komunikaci v k. ú. Velká Bystřice, kdy tyto překážky na komunikaci umístila [REDAKCE] a zabránila tak veřejnému užívání účelové komunikace.

V obou uvedených řízeních je Město Velká Bystřice účastníkem řízení. V obou řízeních je dle žadatele podstatné, zda se na dotčených pozemcích nachází veřejně přístupná účelová komunikace, zda byla či nebyla včas zahájena stavba rybníka, zda stavební povolení ke stavbě rybníka je platné a zda jsou tedy dotčené pozemky stavenišťem či nikoli. Město Velká Bystřice je názoru, že stavba zahájena doposud nebyla, neboť stavebník nevykonal na staveništi žádné práce, které by jednoznačně směřovaly k realizaci stavby, a dokonce ani neprovedl žádné práce, které by bylo možno označit za práce přípravné, tedy práce prováděné před zahájením stavby, které samy o sobě zahájení stavby nepředstavují. Koncem srpna 2015 původní vlastník provedl nepatrnou úpravu terénu v rozsahu několika metrů čtverečních. Tento stav trvá doposud.

Protože je otázka zahájení stavby rybníka podstatná pro shora uvedená řízení vedená silničním správním úřadem MmPř, je zapotřebí, aby otázka zahájení stavby rybníka a platnosti stavebního povolení byla postavena najisto. Z tohoto důvodu Město Velká Bystřice požádalo příslušný vodoprávní úřad v souladu s § 142 správního řádu o rozhodnutí v dané věci, protože je to nezbytné pro uplatnění jeho práv v jiném správním řízení.

MmOI dne 6. 12. 2019 vydal napadené usnesení, kterým dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení zastavil z důvodu, že se jedná o žádost zjevně právně nepřipustnou. V odůvodnění uvedl, že již 5. 9. 2018 pod č. j. SMOL/212509/2018/OZP/VH/Gib vydal sdělení, kterým osvědčil, že stavební povolení na stavbu rybníka nabylo právní moci dne 5. 10. 2013 a stavba byla zahájena dne 25. 8. 2015.

Současně MmOI v odůvodnění usnesení uvádí, že z návrhu žadatele jednoznačně dovodil, že je žadatel seznámen s obsahem sdělení (tj. osvědčením o právním stavu, o němž nyní duplicitně žádá vydat deklaratorní rozhodnutí dle § 142 správního řádu), a to listinami žadatelem předloženými v jeho návrhu. Kvalifikaci žádosti jako zjevně právně nepřipustné MmOI konstatoval na základě existence sdělení ze dne 5. 9. 2018, což je dle názoru MmOI překážka věci rozhodnuté.

Dne 20. 12. 2019 bylo na MmOI doručeno odvolání, které bylo dne 9. 1. 2020 předáno na KÚOK.

KÚOK z průběhu vodoprávního řízení a odvolání zjistil následující:

MmOI rozhodnutím ze dne 30. 8. 2013 pod č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Gi povolil stavebníkovi, [REDAKCE] stavbu vodního díla „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ v k. ú. Velká Bystřice. Současně povolil příslušné nakládání s vodami podle § 8 vodního zákona, rozhodl o zařazení vodního díla do kategorie z hlediska

technickobezpečnostního dohledu a stanovil minimální zůstatkový průtok ve vodním toku pod vodním dílem. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 10. 2013.

Dne 10. 8. 2015 obdržel MmOI od stavebníka, [REDAKCE] v souladu s podmínkami vydaného stavebního povolení oznámení termínu zahájení stavby (dne 25. 8. 2015), zhotovitele stavby a odborného stavebního dozoru. Dne 7. 9. 2015 byla na MmOI zaslána e-mailová zpráva s fotodokumentací zahájení stavby rybníka – provedení skrývky v prostoru budoucí hráze. Následně dne 5. 9. 2016 [REDAKCE] oznámil změnu stavebníka a oprávněného k nakládání s povrchovými vodami. Na základě změny vlastnických vztahů v roce 2016 se novým stavebníkem a vlastníkem pozemků stala [REDAKCE] Velká Bystřice.

V měsíci dubnu 2017 byly některé pozemky ve vlastnictví [REDAKCE] situované v místě určeném pro výstavbu rybníka ohrazeny elektrickým ohradníkem, čímž došlo k znemožnění užívání na ní se nacházející stávající komunikace. Proto Město Velká Bystřice žádostí ze dne 5. 9. 2017 požádalo silniční správní úřad o vydání rozhodnutí o odstranění překážky z účelové komunikace. Ovšem nový vlastník pozemků, [REDAKCE] nesouhlasí s tvrzením, že na uvedených pozemcích se nachází veřejně přístupná účelová komunikace, a proto dne 26. 2. 2018 požádala silniční správní úřad v souladu s § 142 správního řádu o určení, zda na uvedených pozemcích existuje či neexistuje veřejně přístupná účelová komunikace. Řízení ve věci návrhu Města Velká Bystřice na odstranění překážky z účelové komunikace bylo silničním správním úřadem přerušeno z důvodu probíhajícího řízení o předběžné otázce ve věci určení právního vztahu – existence či neexistence veřejně přístupné účelové komunikace.

Silniční správní úřad MmPř v této fázi řízení oslovil dne 4. 9. 2018 vodoprávní úřad se žádostí o sdělení, zda stavební povolení na stavbu vodního díla „Rybník Velká Bystřice – Vrtov“ je platné. Vodoprávní úřad přípisem ze dne 5. 9. 2018 pod č. j. SMOL/212509/2018/OZP/VH/Gib sdělil, že stavba rybníka byla na základě stavebního povolení ze dne 30. 8. 2013 pod č. j. SMOI/ŽP/55/540/2013/Di zahájena dne 25. 8. 2015. Tuto informaci MmOI obdržel od původního stavebníka, [REDAKCE] dne 10. 8. 2015. Po provedeném správním řízení (včetně odvolacího řízení) vydal silniční správní úřad usnesení, kterým správní řízení ve věci určení, zda na uvedených pozemcích existuje účelová komunikace, zastavil dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu z důvodu zániku věci či práva, kterého se řízení týká. Pozemky, po kterých byla vedena účelová komunikace, jsou na základě stavebního povolení vydaného vodoprávním úřadem a zahájení stavby rybníka stavenišťem, čímž zanikla věc nebo právo, kterého se řízení týká.

Město Velká Bystřice nesouhlasí se sdělením vodoprávního úřadu, že stavba rybníka byla zahájena do 2 let ode dne nabytí právní moci stavebního povolení z důvodu nečinnosti stavebníka, a stavební povolení tak ve smyslu § 115 odst. 4 stavebního zákona dle názoru Města Velká Bystřice pozbylo platnosti. Proto byla podána na vodoprávní úřad žádost o určení právního vztahu dle § 142 správního řádu, jehož výsledkem je napadené usnesení vodoprávního úřadu o zastavení správního řízení z důvodu zjevně právně nepřipustné žádosti.

V daném případě je zásadní otázkou platnost/neplatnost stavebního povolení z důvodů zahájení/nezahájení stavby ve lhůtě dané stavebním zákonem.

Dle § 115 odst. 4 stavebního zákona stavební povolení pozbývá platnosti, jestliže stavba nebyla zahájena do 2 let ode dne, kdy nabylo právní moci.

Obecně platí, že „stavba“ je výsledkem stavební činnosti, tj. činnosti, kterou se s použitím stavebního materiálu vytvoří nový stavební objekt. Pod pojmem „stavba“ v obecném smyslu je třeba rozumět všechny práce, jichž je ke zřízení stavby zapotřebí, a které se fyzicky projevují nějakou změnou na staveništi. Pojem „zahájení stavby“ není ve stavebním zákoně podrobněji definován. Podle judikatury správních soudů (např. rozsudek Městského osudu v Praze ze dne 25. 11. 2004, č. j. 10 Ca 171/2003-96, publikovaný pod č. 1101/2007 Sb. Nejvyššího správního soudu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2008, č. j. 3 As 17/2008-68) se zahájením stavby rozumí okamžik započetí prací (provedení takových prací na staveništi), které směřují jednoznačně k provedení stavby (uskutečnění stavebního díla) podle vydaného stavebního povolení a ověřené projektové dokumentace. Při posouzení otázky, kdy dochází k zahájení stavby, je třeba vycházet z konkrétních okolností případu, z charakteru stavby a z toho, jakým způsobem ve vztahu k této stavbě může být stavba zahájena. Aby bylo možno konstatovat, že došlo k zahájení stavby, musí existovat zjevný hmotný projev zahájené stavby, reálně ověřitelný v projektové dokumentaci. Nestačí tedy pouhé „kopnutí“ do země nebo navezení materiálu na místo stavby. Konečné posouzení je vždy v kompetenci věcně a místně příslušného stavebního úřadu.

Podle ustálené rozhodovací praxe je skrývku ornice třeba považovat za přípravné práce směřující k přípravě terénu pro provedení stavby, která ovšem vlastním provedením stavby ještě není. Obdobně je pak třeba nahlížet i na prostorové vytyčení budoucí stavby v terénu. Vytyčení stavby je nutno provést ještě před jejím zahájením. Dále také zápis ve stavebním deníku o sejmutí ornice a vytyčení stavby podle geometrického plánu není okamžikem zahájení stavby. Smlouva o dílo uzavřená mezi stavebníkem a zhotovitelem stavby, faktura za objednané práce, apod. prokazují úmysl stavbu realizovat a její dodávku smluvně zajistit, avšak neprokazují faktické zahájení stavby.

KÚOK má za to, že v dané věci nebyl ze strany vodoprávního úřadu při vydávání sdělení dne 5. 9. 2018 pod č. j. SMOL/212509/2018/OZP/VH/Gib o zahájení stavby, resp. o platnosti stavebního povolení, dostatečně zjištěn skutečný stav věci. Vodoprávní úřad vycházel pouze z písemného oznámení stavebníka, [REDAKCE] ze dne 10. 8. 2015, kterým oznámil zahájení stavby dnem 25. 8. 2015 a následně doručených fotografií, na kterých je zachycena část pozemku v místě budoucí hráze rybníka s provedenou skrývkou zeminy.

Písemnosti vodoprávního úřadu pod č. j. SMOL/212509/2018/OZP/VH/Gib ze dne 5. 9. 2018 a pod č. j. SMOL/236864/2019/OZP/VH/Gib ze dne 9. 9. 2019 nazvané „Sdělení“ lze chápat jako sdělení vydané dle § 154 správního řádu. Při vydávání sdělení dle tohoto ustanovení správního řádu vodoprávní úřad postupuje mimo jiné podle části první (základní zásady činnosti správních orgánů) i druhé (obecná ustanovení o správním řízení) správního řádu. To znamená, že v souladu s ustanovením § 3 správního řízení postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu (zásada materiální pravdy). Při uplatňování zásady materiální pravdy je tedy správní orgán, nestanoví-li jakýkoli zákon jinak, povinen zjistit ex offio stav věci prostý důvodných pochybností, aniž by se

při tom omezoval na tvrzení účastníků řízení. Pro zjišťování stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, může správní orgán využít nástroje dokazování podle části druhé správního řádu (např. důkaz ohledáním na místě povolené stavby). Pokud existují pochyby, měl by stavební úřad zjistit co nejvíce informací, nejen od sousedů, zajít se podívat na pozemek, jestli jsou tam viditelné stopy zahájené stavby, nahlédnout do stavebního deníku, a teprve na základě zjištěných skutečností zkonstatovat, že stavba byla/nebyla zahájena. Také doba uplynulá od vydání stavebního povolení může být důležitá pro posouzení stavebního úřadu, jestli k zahájení stavby došlo v zákonném termínu či dlouhodobou nečinností stavebníka nedošlo k zahájení stavby a stavební povolení pozbylo platnosti.

Řízení o určení právního vztahu dle § 142 správního řádu je zvláštním typem správního řízení. Správní orgán rozhodne v mezích své věcné a místní příslušnosti na žádost každého, kdo prokáže, že určení právního vztahu je pro něj nezbytné pro uplatnění jeho práv, o tom, zda určitý právní vztah vznikl (a kdy vůbec vznikl), zda trvá nebo zda zanikl (a kdy vůbec zanikl). Tento postup se však nepoužije v případě, že správní orgán může otázku vzniku, zániku či trvání právního vztahu vyřešit vydáním osvědčení, resp. v rámci jiného správního řízení.

V případě vyjádření, osvědčení a sdělení vydaných dle § 154 správního řádu se jedná o úkony s určitou nižší intenzitou jejich právních účinků, než mají správní rozhodnutí, protože se jimi nezakládají, nemění ani neruší práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo se jimi neprohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá. Přestože tyto úkony nezasahují do práv adresátů veřejné správy, mohou mít poměrně velký význam pro vykonavatele veřejné správy, neboť mohou sloužit jako podklady pro vydání správních rozhodnutí (zde správní řízení vedené u silničního správního úřadu).

Samotným vydáním osvědčení se nevytváří nová právní situace subjektů právních vztahů. Rozdíl mezi deklaratorními akty a osvědčeními spočívá mimo jiné v tom, že deklaratorní akt je vydán správním orgánem právě proto, že došlo k neshodě o existenci nebo rozsahu určitého práva a povinnosti, zatímco u osvědčení jde zpravidla o skutečnosti, o něž není v době vydání osvědčení spor. Jinak řečeno osvědčení se vydává v nesporných případech, kdy není třeba provádět autoritativní zjištění. Zatímco deklaratorní rozhodnutí se uplatní tam, kde je existence konkrétního právního vztahu sporná či pochybná. Deklaratorní rozhodnutí má být nezbytným podkladem pro následné další konkrétní kroky žadatele k ochraně jeho subjektivního práva, přičemž účel vydání deklaratorního rozhodnutí musí být jasně pojmenován a musí být rovněž právně uskutečnitelný, tj. musí být zřejmé, že určitá práva konkrétnímu žadateli svědčí, a musí být prokázáno, že k jejich ochraně a následným krokům ve věci je rozhodnutí dle § 142 správního řádu nezbytné a že jej tedy nelze dosáhnout jinak.

Z předloženého spisu je zřejmé, že sdělení vodoprávního úřadu ze dne 5. 9. 2018 č. j. SMOL/212509/2018/OZP/VH/Gib i sdělení č. j. SMOL/236864/2019/OZP/VH/Gib ze dne 9. 9. 2019 bylo vydáno pouze na základě oznámení původního stavebníka a několika zaslaných fotografií z roku 2015 zachycujících skryvku zeminy, aniž by si vodoprávní úřad před vydáním sdělení v roce 2018 ověřil aktuální stav v místě povolené stavby. Tímto dle názoru KÚOK nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ze strany vodoprávního úřadu došlo k porušení ustanovení § 3 správního řádu (zásada materiální pravdy). Tento názor podporuje i žádost

MmPř ze dne 3. 9. 2018 o součinnost vodoprávního úřadu. Silniční správní úřad tři roky po oznámení [REDAKCE] o zahájení stavby rybníka řeší ve stejné lokalitě na pozemcích, na kterých byla povolena stavba rybníka, existenci veřejně přístupné účelové komunikace. Návrh na vydání rozhodnutí, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo, podalo Město Velká Bystřice, které prokázalo, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv v jiném správním řízení – zde v řízení vedeném u silničního správního úřadu o existenci/neexistenci veřejně přístupné účelové komunikace, potažmo v řízení o odstranění pevné překážky z komunikace.

V návaznosti na výše uvedené KÚOK vodoprávnímu úřadu doporučuje:

- v zájmu zjištění stavu věci, o němž nebudou důvodné pochybnosti, a s odkazem na výše uvedený komentář zjistit, zda došlo ze strany stavebníka ve lhůtě 2 let ode dne nabytí právní moci stavebního povolení k zahájení stavby (např. ohledáním na místě stavby, informacemi od vlastníků dotčených či sousedních pozemků, kontrolou zápisů ve stavebním deníku, apod.).
- po zjištění skutečného stavu rozhodnout dle § 142 správního řádu ve věci s ohledem mimo jiné i na důkazy, které byly předloženy účastníkem, Městem Velká Bystřice, a vlastní zjištění vodoprávního úřadu,
- na základě výsledku správního řízení podle § 142 správního řádu se případně vypořádat se sdělením vodoprávního úřadu ze dne 5. 9. 2018 pod č. j. SMOL/212509/2018/O/ZP/VH/Gib a sdělením ze dne 9. 9. 2019 č. j. SMOL/236864/2019/OZP/VH/Gib podle § 156 správního řádu.

Po doplnění dokazování v zájmu zjištění stavu věci, o němž nebudou důvodné pochybnosti, vodoprávní úřad na základě zjištěných skutečností stanoví další postup ve věci v souladu se správním řádem, a po novém projednání věci vodoprávní úřad do odůvodnění rozhodnutí zformuluje přezkoumatelným způsobem svůj úsudek o skutkovém i právním zjištění a řádně se vypořádá s případnými námitkami účastníků řízení.

KÚOK přezkoumal soulad napadeného usnesení a soulad vodoprávního řízení s právními předpisy a přezkoumal správnost napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v odvolání v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu a v postupu vodoprávního úřadu shledal důvody pro zrušení napadeného usnesení a vrácení věci k novému projednání.

P o u č e n í   ú č a s t n í k a :

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se v souladu s ustanovením § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

(otisk úředního razítka)

Ing. Josef Veselský v. r.
vedoucí Odboru životního prostředí a zemědělství
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Strana č. 8 rozhodnutí KÚOK č. j. KUOK 13965/2020
Sp. zn. KÚOK/3289/2020/OŽPZ/7108

Rozdělovník:

Účastník řízení (dle § 27 odst. 1 správního řádu):

1. Město Velká Bystřice, Zámecké náměstí 79, 783 53 Velká Bystřice zastoupené JUDr. Petrem Ritterem, advokátem, Riegrova 376/12, 779 00 Olomouc

Dotčené správní orgány a ostatní:

2. Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, Hynaisova 34/10, 779 11 Olomouc (+ spis v právní moci)

- KÚOK, OŽPZ, odd. VH – zde (spis)

Za správnost vyhotovení odpovídá: Mgr. Lucie Michalová